Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

tum est, ne servum dei fatigare vel monere de monasterio auderet.
Quem dum ille requiret, cur sua esset mutata, cognovit, quod
nocte eadem qua ipse executor missus est illuc pruli pontifex valde erat
pertritus, cur ad exhibendum dei homines mittere pusillis. Qui primus sunt, sequi venerandi vini omnibus commendis, ait: Domine nunquam vegrat, ne fatigari debeatis. Cumque hoc
famulus dei audisset, contristatus ait: Slumquid in diebus hesterni
quasi in statum pugnemus, iam pugnare minime licet? Tunc per cauta
tis exhibitione aliquantulum executore suum mitella retinuit, eique
salvus sua commodum vacuo remittentique dedit. Cognoscite quam petre
m gnta dei audiodia sunt, qui in hac vita servos despicere noverat
cui quibus mutis auribus in honore numerantur, qui despecti ho
minibus foris esse in ecclesiam quasi eorum in dei oculis ratenti, quasi
primor et suos primus ipse appetitum tumet. Et quibusdam vi
tas dicit: Vos estis qui iustificatis nos coram hominibus: deus autem
novit corda vestra: quia quod hominibus altum est, abhominabile est ante deum.
Petrus Nunquam valde quod de talibus vino sunquam pontifex tanto potu
erit. Gregorius Quid mirum petre, quia fallimur, quia homines
sumus? Nam mente expedit, quod David qui prophete spiritum habere consue
vit, cum innocente Jonathe filium suum deceptus cum iuda pri
mentem fuisset, dixit: Vivit tuus quia peccatum fecisti et occulto dei iudi
cio multum cecidisti. Et tu spiritum iustione quasi nullum fuisti in vi
demus. Quid ergo mirum si de ore mentiente alium in ad ovetum
qui prophete in sumus? Asultum vero est, quo vinculum preciul me
tem animum densitas denuatat. Cumque animus iuvidi ad multa fit minor ad singula tantoque ei in una qualibet re subtra
ptur quanto latius in multis occupatur. Petrus Nunquam fuit